

LBRIS

We know
books

I N F I N I T E Z I M A L

CHARMIDES

IOANA CRĂCIUNESCU

împarte cărțile jucătorilor de-o viață

CHIT SAU DUBLU

O antologie de Sebastian-vlad Popa
Cuvînt-înainte de Simona Gabriela Noaptes

Charmides

Cuprins

9 „Poemul ca mijloc de transport în comun”. *Cuvînt-înainte*

I

19 Povești paralele
22 Orbește și fericit
24 Pasaj de trecere
25 Țărîna suavă (*scenariu*)
28 Dialog
29 Ploaia de pietre
31 Maria Magdalena și fetele de la Școala de Croitorie
33 Cu sufletul la gură
35 Maria Magdalena și paza de noapte
36 Duminica iertăciunii
38 19 h. 2'
39 Băieții cu praștia
40 Dimineață de iarnă
43 ?
45 În economia unei pagini
47 Școala de balet
49 În patul cazărmii ulei plăcut mirositor
50 Caietul cu adnotări
52 Peisaj domestic
53 Peisaj marin
54 Zi de nimic
56 Risul animal sălbatic sau Scrisoare dintr-un spital de campanie
61 În foc de artificii
62 Valsul celest
63 Maria Magdalena și anotimpurile
65 Peisaj cu găște
66 Sub o saltea de nisip
67 Jocuri suave

68 Netulburat într-un inform creier
70 Piele 100%
71 O masă copioasă
73 Acest sfîrșit îl visam
75 Risipă de zile ca mercurul cel viu

II [Chit sau dublu]

81 Poveste înspăimîntătoare cu o Rîndunică de Mare
82 Retorică
83 18 h. 24' 29" iulie, iulie, iulie
85 24 h. 53'
86 Iarnă clinică
87 Involutara memorie
89 Altă curioasă decapitare
90 Alte întrebări
92 Nimic nu e mai simplu
94 Buletin de identitate
96 Oh
98 Către Nichita [lui Nichita Stănescu]
99 Către Ioana (Nichita Stănescu)
100 În acest ceas
102 Sediul singurei noastre singurătăți
105 Piruetă
107 Joc de cărți
109 Cronică [III]
111 Atît
113 Obiecte pierdute
115 Cînd crește ceața
117 [Loteria de la], *Mihaelei Marin*
118 Atenția mea se îndepărtează
119 Teama plutirii

- 120 Vulpi roșii încercănate de dragoste, noaptea
121 Cheie sub preș
122 * * *
123 Itinerar
124 Luminos și curat părea totul, *lui Ion Drăgănoiu*
126 Îndrumări pentru convalescent (*Ion Drăgănoiu*)
128 Horoscop
130 Un târg mai cu faimă
131 De vorbă cu un prieten
132 Se cîntă la flașnetă (*provincială de demult*)
134 * * *
135 Dejun în iarbă
136 Cîntec de dragoste și de credință
138 Duminică dimineța, *poetului și prietenului M. Ivănescu*
140 încremenire sentimentală, *poetei și prietenei I. Crăciunescu*
(*M. Ivănescu*)
144 Știuci și somoni ochii tăi
146 Drum pe ocean
147 Așa mi-am spus
148 Fujiyama [*lui Matei Vișniec*]
150 La Ioana în grădină (*Matei Vișniec*)
154 Ochiul zăpezii
156 !!!
157 Bolnav de alunecări
159 Serbare în familie
160 La despărțire, cu o fluturare ironică [*lui Florin Iaru*]
161 M-am întors pe cai mari (*Florin Iaru*)
163 Lacrimi de glicerină
172 Dansul sau plăcerea cămilei de a fi dresată
174 Parter
175 Cronică [I]
177 În loc de prefață
178 Poștașul să ducă aceste scrisori

III

- 183 Fotografie de familie de la stînga spre dreapta
185 Congelatorul de vise
187 Tinerețea mea spînzurată în rame aurite
189 Crabi
190 La marginea fiecărei silabe
191 Un ciine va schelălăi
193 Stampă
194 Sfaturi înainte de drum
196 Poemul ca mijloc de transport în comun
197 Lighean smălțuit perdele lila
199 Ce muzică
201 Numai duminica duminica doar (*poveste*)
203 Pansele grase, gîndaci de colorado
204 Semne ostile
205 Noptile Cabiriei
206 Ambiția memoriei
207 Înscenare
208 Oglinzi ondulate cu chipuri necunoscute privind-mă în ochi
210 Porția de hrană
211 În trecere
212 Poem blînd
213 Tăiat și cusut
216 Mirosea totul în jur a indigo
217 Bufetul Zalău
218 Piața Chibrit
219 Inima prinsă în copci pînă-n gît
221 Transparentul meu tată
222 Curtea sticlărilor
224 Pămînt roșu negru allumette
226 Adresă Ferdinand 1 – fost Dimitrov 14
227 Mădița
229 Mai tare ca piatra, praful (*Ion Mureșan*)
233 Granițe, *poetului Ion Mureșan*

- 235 Poem de dragoste (Ion Mureșan)
 237 Piele de sălbăticiune
 238 Marrakesh
 240 Poem de dragoste fără adresant
 241 Vreme de cosit
 243 Biblioteca
 245 Cișmeaua Roșie
 247 Continuu
 248 Bolțari
 250 Izvorul Rece
 252 Tanti Rori
 254 O față de așternut, *pentru Tin și Nei*

IV

- 259 Mon General
 261 [Mon General doarme în patul familiei]
 263 [Programul zilnic al Generalului]
 264 Mini biografie, *lui Sam*
 265 [Generalul strângînd o gărgăriță de gît]
 266 Cu bluza descheiată
 267 [Puiul ei de mamă de General]
 269 O moarte eroică
 270 [Oricît ai fi de General]
 271 [Generalul se uită la limbile de la ceas]
 273 [Inteligența, mon general...]
 274 Mă iubești – te iubesc
 275 [Generalul gîndea admirînd un compas]
 277 [Moartea îl iubește pe General]
 279 [Generalul îngenuncheat]
 280 [Neadormit, Generalul]
 281 Exercițiul numărul unu

- 284 [Am adormit, de ce nu m-ați trezit]
 286 [Generalul se țira prin nisip]
 288 [Generalului nu îi era frică]
 290 [Generalul nu mai putea nici culcat]
 292 Rezumat
 294 [Generalul împletea plase]
 296 [Nu pot trăi fără să nu cuceresc]
 297 Mereu în alt bîrlog sub altă ninsoare
 299 [Generalul își număra dinții]
 302 [În fiecare dimineață]
 303 [Pentru că aveam o relație metalică]
 304 [perora Generalul]
 307 [Ești un glonț orb, spuse Generalul]
 308 [Permisia asta e scurtă]
 309 La restaurantul „Vinătorul” (*tablou colectiv*)
 311 [Generalul era năpădit de morți]
 313 [Ningea cu fulgi enormi peste corpul lui]
 315 [Generalul vorbea de unul singur]
 317 Semnal de alarmă
 319 [Dar Generalul era blînd]
 322 [Generalul se rostogolea pe o pantă]
 324 Sinucigaș de o noapte
 325 [Generalul văilor, călăul căldurii]

V [Sancho]

- 329 Poetul mîncat de Proză
 332 [Nu eram pregătit]
 333 Printre trifoi cu patru foi
 334 În perfect echilibru
 335 Ei tocmai rîdeau
 336 Viața sub vița de struguri

- 337 Iubeam iubirea lui – atît
338 [Generalul a ajuns într-o piațetă agreabilă]
340 Cămila, părerile ei despre vis și despre saltul în spirală
342 Fraze fabuloase îmi înlocuiesc creierul
343 Film
346 Așa s-a născut pasiunea mea pentru canari
348 De gîtul unei sticle
349 Final
350 Măsurători pentru un pedestal
352 Scrisori dintr-un cîmp de maci XIV
353 Dumnezeu se întoarce pe partea cealaltă
354 Poveste de vînătoare
356 Visul cămilei continuă
357 Fuga
359 Iacobiană
360 „Ca o funingine caldă sunt creierii omului” (*relatare dintr-un
penitenciar*)
362 Rosinanta
363 Declarație pe propria răspundere
365 [Somnambuli traversam]
366 Supa de ceapă
368 Cel mai frumos vis al cămilei
370 Marea în doi
372 La celălalt capăt al lumii
373 [Din cauza căldurii]
374 [Îmi este dor de cîmpul de luptă]
375 [Despre nimic din toate acestea...]
376 Criza de nervi a oricărui cimpanzeu
377 Periferie de odinioară
378 Acum știu totul
379 Liniștea care vine

Povești paralele

Maria Magdalena cu o găleată în mână,
cu cîrpe și perii într-alta,
intră în scenă (aprinde un spot, apoi
rivalta).

Cum bine știți ea curăță grozav podele
(ochii de șoim sufocat în perdele, părul
ei mieros pe jos răspîndit... toate
dau o sclipire aparte lemnului lustruit).

Se lovește de ceva solzos ca o coadă de pește
(cade o pîclă, apoi cu zgomot de tablă
o sirenă proptită de un ocean de carton)...

... afară ninge monoton – eu îmi caut de ieri
buletinul și un buton pe care îl aveam de la Buna
(era lucios și îl purta în chimir bunicul cel tînăr
plecat volintir).

Maria Magdalena încremenită îl vede Acolo
atîrnat de o ștangă, crucificat, aproape perfect imitat
(nu-ți vine să crezi că e vopsea ordinară pata de sînge

din palmă, dîra ce se prelinge din piept...) se uită la El
(la acest obiect) se lasă pe vine... în patru labe apoi
și începe să suspine privind umerii lui goi.
Cu sficiune abia îl atinge
și-n spatele articulațiilor de metal simte un fel de oase,
de carne, de sînge.

Îi pipăie fiecare încheietură pe rînd,
îl îmbrățișează, îl smulge,
îl dă jos de pe ștangă...

... eu tocmai îmi aduc aminte de parcul cel vechi
prin care-alerga să ucidă păuni un poet cu o rangă.

Amnezie podelele se umflă de apă unde o fi
blînda, bolînda Marie... cine spală de-un secol
scena asta atît de prost luminată? Cine lustruiește
aura de hîrtie îmbibată cu ceară?

... afară e vară, eu înot pe un peron năclăit de bilete
spre mare...

... așa cum stă răstignit cu capu-ntr-o parte
un recuziter bătrîn îl împinge în spate
de cîte ori spectacolul se încheie... înjurînd în gînd
femeia care spăla podele și care îi ștergea tălpile
cu părul ei vulturos de femeie de fiecare dată
cînd ieșea din servici... „și ăstuia trebuie să îi bat
niște piroane noi că astea s-au tocit... și-s prea mici!”

... podelele-s zgrunțuroase de sare, de lacrimi uscate,
o fetiță mioapă și lăliie se cocoată pe schele
să ajungă să îi mîngîie fața lui cartonată... și simte
sub palmile mici, în întunericul moale, o lacrimă enormă,
adevărată!
Cortina, podelele curg, curge și cerul.

Dragul mării nu plînge și tu... în fiecare noapte
adoarme c-un cîine în brațe hingherul!

(1988)

Orbește și fericit

Nu știu când a început acest monolog
și de ce cuvintele lui
cădeau peste mine cu zgomot, grindină ruptă din înțelesul ei,
rece, rotundă, perfectă,
a nimănu.

Fără nici un fel de pricină
mi-am așezat mâinile pe piept
și am spus: oh vis lipsit de coerență,
somm dușmănos,
pînă dimineață voi muri!

În fiecare deget bătea o inimă
iar inima
plutea undeva în grădină, căuta cuib

Am trăit această viață orbește și fericit.

Lumina lui ianuarie, ochii greierilor înțepeniți,
salteau de paie și zgomotul fătului în iesle,
amestecul de smirnă, rosmarin, cazane de aramă,
mirosul acru de țuică,
vacile grase alergînd pe un deal gloduros,
butoanele aparatelor care aduceau vești,
implicarea măduvei mele în osia bîlciului...

O secundă mi s-a părut că purtam picioroange și că
scuipam sînge frumos închegat (un fel de boală de artist
înroșește batista lăutarului plătit bine și trist)
un trup sticlos odată cu mine a început să se sfarme.
Am trăit orbește și fericit, am fătat iluzii ca o pisică,
mi-au agățat tinichele de coadă copiii mari, tembeli și
ridicoli,
n-am știut nimic din ce eram obligat să știu.

Acum mirosul patului are ceva din părăsirea morților
pe un cîmp de bătaie, plîng cu patima pierderii
și plînsul mă dezmiardă (făcut sînt din frunze
- o clorofilă voluptuoasă întinerește roua)...

(1988)

Pasaj de trecere

Maria a venit dimineață să îmi aducă lapte
presa, știrile.

Spălase cu leșie (Cărarea Laptelui spunea ea)
steaua cea mare
tingirile.

M-a găsit bun și cuminte.
Surîdeam (de parcă încetase să-mi crească
un dinte).

M-a întrebat cum o duc... ce mai fac...
I-am arătat ultimul nuc, pielea de câine,
copita de drac.
Am stat o vreme tăcuți,
mulțumiți.
Am întrebat-o: „Cînd te măriți?”

M-a mîngîiat pe neputincioasa mea gleznă
și iar s-a făcut ca la început
numai beznă.

(1988)

Țărîna suavă
(scenariu)

În coșul pieptului țin o piatră, o țară împietrită
un petec de pămînt înnămolit în visări, o palmă de țărîna
suavă, cu care se învelește în somn copilul friguros
care am fost, poetul.

Plan exterior.
O femeie în negru reconstruiește trecutul.
Un ins beat doarme întins
pe trotuar. Prin crăpăturile pavajului ies flăcări...

Altminteri nimeni nu se mișcă din cadru.
Evenimentele se reiau și li se acordă alt spațiu
în timp. Timpul care joacă un rol principal
se fardează egal privindu-se în ochii acelei femei.
Bărbatul proaspăt trezit din lanul închipuirii strigă
spre piatra din sufletul meu, pămîntul puțin
ce-am salvat:

„Dă-mi tone de cerneală simpatică
să pot scrie tot ce-am visat!”

Cu luna și soarele înfipte-ntre coaste un oraș de beton
se rotunjește-ncordat.

Peste o oră și înainte cu o oră aceeași oră

La aceeași oră în treisferturi din orașul meu
sună ceasurile.

Bieții muritori se trezesc. Aceleași gesturi:
spălatul pe dinți
cafeaua
tichetul pus la îndemână pentru autobuz.

La aceeași oră acești oameni cumsecade, în birouri,
își hotărăsc soarta.

La aceeași oră se fixează impozite pentru
mobila pe care nu am luat-o,
copilul pe care nu l-am făcut,
soțul pe care nu-l am,
impozit pentru singurătate.

La aceeași oră eu dorm.
Eu dorm și peste o oră
și înainte cu o oră

și în toate orele dorm.

Semnez declarații despre mine și somn
despre spațiu, timp și viteză
și sînt singura care știu:

cît de lungă mi-e iarna,
cît de putrezit mi-e frunzarul,
cît de aproape hăitașii
și

alte cîteva cuvinte inspirate din manualul
„Despre îngrijirea pădurii și vietățile ei”.

(1988)

Dialog

Spune-mi Maria
dimineața când tu te trezești
ce simți?

Că-mi trece prin ochi
(ca și ție)
un fel de iarbă cu zimți!

Nu da citate
din poemele mele...

Că mi se surpă trupul
ca o pleavă
de stele!
Te rog ajută-mă
am nevoie să îmi răspunzi
la această-ntrebare
normal.

Mă trezesc într-un hal fără de hal
... ca o amforă spartă la bal
de cotul unui general (nu în retragere
și nici înaintînd) un cot executiv
dansînd!

(1988)

Ploaia de pietre

Prindeți scîrnăvia!

... și vaca alerga costelivă
ei țipau suiți pe catalige, cu mîinile
desfăcute în aer stîrnind o ploaie de pietre.

Prindeți scîrnăvia!

Să-i scoatem limba,
schimonositul sunet să i-l găsim în gît,
să îi desfacem pîntecul,
s-o întrebăm de hrană,
s-o scotocim în gură,
să-i fie colții numărați!

... și vaca alerga cu burta grea prin iarbă
și din țîțele ei țîșnea lapte mai luminos
decît Calea Laptelui.

Prindeți scîrnăvia!